

DEBAT: GRØN PRODUKTION

DJÆVLENS ADVOKAT TAGER ORDET

Når man snakker om biomaterialer er man nødt til at tage højde for produktionen af disse. Produktionen af et bæredygtigt materiale er lige så vigtig som selve produktet. Er der affaldsprodukter gennem produktionen? Er energiforbruget markant højere end ved produktionen af et traditionelt materiale? Er energiforbruget ved distributionen højere? Kan det overhovedet betale sig at producere grønt? Og hvis ja - på hvilken måde er det så bedst?

At være grøn, miljøbevidst, CO₂-neutral osv. er en ny megatrend. En god historie sælger og vi køber gerne aflad. Eksempelvis skal vi skære ned på vores CO₂ forbrug, og derfor bliver vi opfordret til at købe hybridbiler. Men den strøm hybrid-

bilen bruger kommer hovedsageligt fra kulkraftværker, og at producere batteriet er ekstremt energitungt og udleder derfor en masse CO₂. Spørgsmålet er derfor, om Toyota Priussen er lavet for at gøre verden til et bedre sted, eller om de gør det for at sælge flere biler, og altså bruger det "grønne" som et buzz-word uden reelt indhold.

Denne problematik gør sig også gældende på markedet for biomaterialer. For eksempel findes der indenfor isolering flere hundredevis af patenterede grønne materialer. Hvordan skal vi som arkitekter kunne gennemskue, hvad der er reelle grønne produkter og hvad der er markedsføringsbullshit.

Vi har jo ikke den nødvendige viden indenfor kemi, biologi etc. til at vide, hvad de miljømæssige omkostninger er i en produktion. Måske ligger problemet i, at vi, i vores videnskabelige nuværende paradigme er vant til at se ting som isolerede størrelser; altså at være grøn vil sige, at bruge dette eller hint materiale.

I virkeligheden skal vi lære at tænke holistisk, lære at se, at alting hænger sammen. At vi ikke nødvendigvis kan have god samvittighed fordi vi køber FairTrade. Set fra denne vinkel lyder biomaterialer som en virkelig god ide uden indhold.